

to porotní dvůr soudní, použiv mimořádného zmírnění podle § 338 tr. ř., snížil trest na nejnižší přípustnou míru. Bylo proto obě zmateční stížnosti zavrhnouti jednak jako neprovedené po zákonu, jinak jako neodůvodněné.

Čís. 3450.

Ideální souběh zločinů podle § 129 I b) a podle § 132 III tr. zák., svedl-li mistr mladistvé učedníky k smilstvu proti přírodě.

Při homosexualitě nutno rozeznávati dvojí původ sklonů k ukájení pohlavního pudu s osobami téhož pohlaví: vrozený, kde úchylnost je důsledkem pathologického stavu, a získaný, jako následek jisté zvrhlosti a snahy po zpestření a zvýšení pohlavních požitků; pokud v tomto případě neodolatelné donucení (§ 2 g) tr. zák.) jako nucení psychické samo o sobě nezbavuje pachatele zločinu podle § 129 I b) tr. zák. trestní zodpovědnosti.

Pojem »svedení« ve smyslu § 132 tr. zák.; nespadá sem, projevila-li svěřená osoba sama předem úmysl oddati se smílnému činu, dala-li k němu podnět chováním proti svůdci nebo jemu známým způsobem života.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1929, Zm I 111/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 20. října 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem smilstva proti přirozenosti podle § 129 I b) tr. zák. a zločinem svedení ke smilstvu podle § 132-III tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů :

Při hlavním přelíčení navrhl obhájce, »by bylo zjištěno znalci, že obžalovaný je tou měrou perversně založen, že jeho psychopatie činí ho nepřičetným podle § 2 tr. zák.«. Soud návrh ten zamítl jako nerozhodný. Zmateční stížnost, uplatňující zmatek podle čís. 4 § 281 tr. ř., tvrdí, že bylo nutno dáti obžalovaného prohlédnouti psychiatry, by se zjistilo, na kolik chorobné jeho založení má vliv na projevy jeho vůle, po případě zda ho svobody vůle zcela nezbavuje a zda tím nenastává důvod vylučující trestnost podle § 2 písm. g) tr. zák. Zmateční stížnost vychází takto z návrhu stylisovaného již při hlavním přelíčení velmi neurčitě a směšuje různé stavy trestnost podle § 2 tr. zák. vylučující jednak podle písm. a) — c), zároveň však též podle písm. g). Návrhem bylo tvrzeno, že stěžovatel trpí psychopatií; podle § 134 tr. zák. jedině stav duševní choroby, pokud se týče poruchy v případech pochybnost vzbuzujících má býti předmětem znaleckého vyšetření. Naproti tomu neodolatelné donucení podle § 2 písm. g) tr. zák. přichází v úvahu jen při duševní normálnosti a vylučuje předpoklady beztrestnosti podle § 2 písm. a) — c) tr. zák.; jako nucení psychické však samo o sobě nezbavuje

pachatele zločinu podle § 129 I b) tr. zák. trestní zodpovědnosti. Zmateční stížnost sama neuvádí žádných objektivních okolností, jakž vyžaduje § 134 tr. ř., jež za hlavního přelíčení vyšly na jeho a vzbuzovaly pochybnost o příčetnosti stěžovatelově. Nelze sice popřít, že úchylnost pohlavního citění, která se projevuje ukájením pohlavního pudu s osobami téhož pohlaví, naznačuje jistou abnormitu; při homosexualitě nutno však rozeznávat dvojí původ podobných sklonů, vrozený, kdy úchylnost jest důsledkem pathologického stavu, a získaný, jako následek jisté zvrhlosti a snahy po zpestření a zvýšení pohlavních požitků. Stěžovatel sám je ženat a otcem rodiny a za důvod svých trestných styků se svými úředníky Sch-em a K-em udal, že se bál pohlavně obcovati s některou cizí ženou, by se nenakazil. Tím jest řečeno, že při jeho jinak heterosexuelním založení jednalo se mu jen o pouhý náhražkový akt pohlavní, což také vychází ze způsobu, který volil pro své ukojení. Uvedl-li, že činil tak z vnitřního nutkání, není tím ještě tvrzeno, že nastalo u něho takové poblouznění z pohlavní podrážděnosti, jež mělo v zápětí střídavé pominutí smyslů nebo takové pomatení, v němž si nebyl činu svého vědom, ano ono vnitřní nutkání jest podstatným znakem jsoucnosti a projevu veškerého pohlavního pudu. Snaží-li se tudíž zmateční stížnost odůvodniti nutnost znaleckého vyšetření stěžovatele tvrzením, že bylo třeba zjistiti, zda a pokud čin byl spáchán v důsledku neodolatelného tlaku a stěžovatelova chorobného založení a že svoboda jeho vůle byla omezena, po případě vůbec pominula, buduje své vývody na tvrzení skutečností, jež nevyplývají ani ze zodpovídání se obžalovaného, tím méně z výsledku trestního řízení. Ani to ani ono neposkytlo nalézacímu soudu ve smyslu § 134 tr. ř. důvodu a podkladu pro nutnost znaleckého vyšetření a posudku, a nebyl proto obžalovaný zamítnutím onoho průvodního návrhu nijak zkrácen ve svém právu na zákonnou obhajobu.

Zmateční stížnost považuje dále podřadění zjištěného jednání stěžovatelova pod skutkovou podstatu zločinu podle § 132 tr. zák. za právně vadné, a míní, že pojem svedení předpokládá, že svěřená osoba, na niž má býti smilný čin proveden, klade jistý odpor a tento že musí býti svůdcem přemožen, v souzeném případě však že Sch. i K. neodporovali vůli obžalovaného, naopak popud k smilným činům vycházel prý z větší části od samotného Sch. Třebaže rozsudek uvádí, že Sch. a K. »dobrovolně přistoupili k nemravnému jednání svého mistra«, zjišťuje přece také, že byli svedeni jeho přemlouváním a jejich souhlas že byl získán z důvodu rozdílu stáří jakož i pro služební jich poměr k obžalovanému M., jehož dohledu byli svěřeni. Svedením ve smyslu § 132 tr. zák. podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu jest každé působení na vůli svěřené osoby jakýmikoli prostředky, by spáchala nebo snášela smilný čin, pokud osoba ta sama předem neprojevila úmysl oddati se takovému jednání, nedala podnět k němu ani svým chováním oproti svůdci (pachateli trestného činu) nebo jemu známým svým způsobem života, a smilný čin takto, ono jednání nebo snášení, jest výsledkem iniciativy pachatele, ať již tato setkala se s větším či menším odporem fysickým nebo morálním, po případě odporu nenalezla. Rozsudek zjišťuje, že byl to obžalovaný, který oba své učně přemluvil a získal jich souhlas, zjišťuje to na základě doznání obžalovaných, při čemž zejména ze zodpovídání se

Sch-ova vyplývá, že souhlasu u něho při prvním trestném činu dosáhl obžalovaný slibem peněžité odměny; i nadále propůjčoval se Sch. stěžovateli za peníze, K. pak vysvětluje svoje podrobení se vůli obžalovaného tím, že se obával propuštění ze služby v případě nevyhovění a pro svoje mládí neuvážil ani nesprávnost svého činu.

Čís. 3451.

Nemravným nebo nepočetným ve smyslu § 488 tr. zák. jest jednání, které podle obecných názorů slušných kruhů společenských snižuje mravní hodnotu jednotlivce v očích spoluobčanů; předpokládá se jednání vědomé, nestačí jednání nevědomé nebo bezděčné.

Spadá sem obvinění z povážlivě nekorektního postupu v úředním hospodaření (z nepřípustné, podezřelé a vědomě nekorektní manipulace se jménem veřejné korporace).

Ke splnění prvé z obou podmínek beztrestnosti podle § 4 tisk. nov. se vyžaduje, by pachatel měl takové podklady pro své tvrzení, jež mu důvodně dovolovaly a při objektivním jich zkoumání důvodně dovolují pokládati obsah zprávy za pravdivý; pokud jde o důkaz takových skutečností.

Okolnost, že poškozená veřejná korporace věděla o nekorektních manipulacích se svým jménem a že své zájmy hájila sama (sama učinila oznámení), nevylučuje, že uveřejnění článku na ony manipulace poukazujícího nemělo na zřeteli především zájem veřejný.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1929, Zm II 233/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost soukromých obžalobců Františka Ch-a a Františka Š-a do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Olomouci ze dne 11. dubna 1928, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn ze soukromé obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 487, 488, 493 tr. zák., (a § 1 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n.), mimo jiné z těchto

d ů v o d ů :

Zmatečná stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti podle čís. 5, 9 b) a 10 § 281 tr. ř.

Okolnosti, že okresní silniční správní komise věděla o událostech, o něž v souzeném případě jde, a že své zájmy hájila sama, z čehož stížnost se snaží dovoditi, že obžalovaný neměl mimo stranickou zaujatost nejmenšího důvodu, hájiti nad to tiskem veřejné zájmy, — jsou vedlejší, a to nejen po skutkové stránce, t. j. pokud jde o zjištění úmyslu obžalovaného, nýbrž jak již na tomto místě budiž podotčeno — též po stránce hmotněprávní, pokud by totiž v příslušných vývodech zmatečné stížnosti snad mohl a měl býti spatřován věcný poukaz k výtce, že si